

imod, og i Overensstemmelse dermed er det foreliggende Lovforslag affattet.

Som ærede Medlemmer vil erfare af, hvad jeg allerede har sagt, gaar jeg ud fra, at man vil være enig med mig om, at det er nødvendigt, at Lovforslaget gennemføres saaledes, at de her omhandlede Udvalg kan træde i Virksomhed fra det nye Skatteaars Begyndelse. Ganske vist foreligger der ikke lige straks Sager til Afgørelse af Landsoverskatteraadet eller de af mig foreslaaede Udvalg. Men det maa jo erindres, at der medgaar og maa medgaa nogen Tid for Amsraadene til at faa de paagældende Medlemmer valgt, og det vilde være heldigt, om Valgene kunde foretages i et ordinært Amsraadmøde, saaledes at Amtmanden ikke skulde være nødt til alene af den Grund at sammenkalde et ekstraordinært Møde, noget, der baade for ham og for Amsraadets Medlemmer medfører Ulejlighed og Bekostning. Det vilde være ønskeligt, at Valgene kan foretages i det første ordinære Amsraadmøde. Jeg vil derfor haabe, at Forslaget maa kunne faa en hurtig Gang gennem dette Ting, ligesom Tilfældet har været i Folketinget.

Oluf Jensen: Da der i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 1912 § 19 blev vedtaget et Landsoverskatteraad for hele Landet, var Aarsagen dertil, at man ønskede at faa ensartede Afgørelser i de forskellige Skattesager. Baade fra Ligningsmyndigheder og private var der klaget over, at Afgørelserne fra de eksisterende Overskatteraads Side var yderst forskellige, selv om det drejede sig om ensartede Spørgsmaal. Det var i alt Fald fra visse Sider Forudsætningen, at dette Landsoverskatteraad ikke alene skulde have Statsindkomstskatten, men ogsaa Erhvervskommuneskatten under sig, idet man mente, at var det vanskeligt at dømme om Statsindkomstskatten, er det endnu vanskeligere at dømme om Erhvervskommuneskatten. Man ønskede, at Landsoverskatteraadet ogsaa skulde have Sagerne om Erhvervskommuneskatten, saa at man ogsaa paa dette Omraade fik ensartede Afgørelser hele Landet over. Jeg beklager derfor, at det har været nødvendigt at fremkomme med dette Lovforslag. Var man gaaet ind paa den Affattelse af § 19 i Statsindkomst-

skatteloven, der blev vedtaget her i Landstinget, vilde Landsoverskatteraadet ogsaa have haft disse Sager under sig for hele Landets Vedkommende med Undtagelse af København og Frederiksberg. Jeg tror, at det vil være lidet heldigt, hvis vi nu bliver nødt til at vedtage dette Forslag; en handlende eller en større Forretning her i København, der har Filialer rundt omkring i Provinsbyerne, kan risikere at faa forskellige Afgørelser af fuldkommen ensartede Spørgsmaal i Stedet for, at man, naar Sagerne kunde henvises til en fælles Appellinstans, kunde faa ensartede Afgørelser. Landstingets Affattelse blev imidlertid forandret i Fællesudvalget, og der blev oprettet et Landsoverskatteraad for hele Landet. Jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at det nuværende Landsoverskatteraad maaske ikke kan magte at tage disse Sager, men nogen begrundet Mening derom kan man dog endnu ikke have, da Raadet først er traadt i Virksomhed fra 1. Januar og hidtil ikke har haft nogen Sag til Behandling. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det, hvis man ikke foretager en Forandring, vil blive en for stor Opgave for Raadet, som det mulig ikke kan magte. Det vilde det imidlertid med Lethed kunne have gjort, hvis man var gaaet til den af dette Ting foreslaaede Affattelse. Thi efter den sidste Statistik, der laa til Grund for Landstingets Affattelse med Hensyn til Landsoverskatteraadet, viste det samlede Antal af Sager, der har været behandlet i de forskellige Overskatteraad, sig kun at være 1261, og deraf var kun 654 udenfor København. Erhvervskommuneskattesagerne var 713, af hvilke kun 241 udenfor København. Hvis man altsaa paa dette Punkt havde bibeholdt Landstingets Affattelse, vilde dette Landsoverskatteraad med største Lethed have kunnet behandle Erhvervskommuneskattesagerne, idet det ikke en Gang havde faaet saa meget at bestille som det tidligere Overskatteraad her i København, og jeg har i alt Fald ikke hørt noget om, at det var overbebyrdet. Jeg tror, at det vil blive til stor Gene og vække Beklagelse over, at man ikke kan faa ensartede Afgørelser i Erhvervskommunesager ved den nu foreslaaede Ordning, men det er dog muligt, at vi bliver nødt til at tage den. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi bli-